

Atreboaii

**Proletar
Proletaris
de tots
els països:
uniu-vos!**

EXTRA

Organ central del Partit Socialista Unificat de Catalunya
Organ central del Partit Socialista Unificat de Catalunya

BARCELONA, 31 de DESEMBRE de 1976

NUMERO ESPECIAL

BARCELONA, 31 de DESEMBRE de 1976

Preu: 5 Pessetes

DECLARACIÓ DEL COMITE EJECUTIU

DECLARACIÓ DEL COMITE EJECUTIU

LLIBERTAT INMEDIATA

PER A

SANTIAAGO

CARRILLO

Ministerio de
ari
1 mo8 mo8
biblioteca
medicinal
de Cafe Cal
pendajenda
morsiors
caciación
s.s. 's.
DADA
NTIANT
ANYANY
STIAST
QUE QUE
RAMO RAM
ECUTICUT
ATMUNIMUN
PSUPPSUC
PSUCPSUC
LOCA
JOSE
NERAL
A DE

UNA VIDA AL SERVEI DE LA DEMOCRÀCIA I EL SOCIALISME

"He nascut a Astúries. El meu record més llunyà em mostra el meu pare, quan jo tenia dos anys i mig, rere els barrots, després de la vaça revolucionària de 1917. Es com si el veiés amb la seva gorra... Després l'he vist moltes vegades sortir de casa entre guàrdies, quan hi havia vagues o manifestacions, i anar a la presó."

Santiago Carrillo Solares neix a Gijón, fill d'un obrer fonedor, sindicalista de la UGT, que arribarà a dirigent del PSOE i a redactor en cap de "El Socialista", la qual cosa farà anar la família a Madrid. Santiago Carrillo treballa en una impremta des dels tretze anys i passa a "El Socialista" com a ajudant de redacció. Ingressa a les Joventuts Socialistes i és elegit al seu Comitè de Madrid.

"En aquella època érem molt esquerrosos". "Érem com una ala esquerra del Partit Socialista". Als divuit anys, Santiago Carrillo ha estat dos cops a la presó i és secretari general de les Joventuts Socialistes. Participa al comitè d'enllaç presidit per Largo Caballero en les jornades de 1934 i això el mena altre cop a la presó. El 1936 juga un paper de primer ordre en la unificació de les joventuts socialistes i comunistes. És Secretari General de les JSU, combatent en la guerra civil, comissari de batalló i, després, membre de la Junta de Defensa de Madrid, època del seu ingrés al PCE. Exiliat des del 1939, viu clandestinament a França, Cuba, Nova York, Mèxic, Nord d'Àfrica, Portugal. Dedicat a les tasques de reconstrucció i de direcció del PCE, en la direcció de la qual juga un paper més gran des del 1956 quan, després d'un llarg debat, "Dolores Ibárruri va fer bascular la majoria cap al costat dels joves, con se'ns anomenava malgrat tenir ja vint anys de partit". En aquest període neix la definició de la política de reconciliació nacional. Des de la Secretaria General, Santiago Carrillo contribuirà a menar el PCE pel camí d'un partit de masses i en la recerca d'una via pròpia, específica, per a Espanya, que es concretarà en la fórmula "Socialisme en la llibertat" i en la declaració signada a Livorno, amb el Partit Comunista Italià, el 1975.

El treball de direcció política de Santiago Carrillo es combina amb el seu treball com a publicista i escriptor: "Después de Franco, ¿qué?", "Nuevos enfoques a problemas de hoy", "Mañana, España". Santiago Carrillo fixa la fórmula del Pacte per la Llibertat i impulsa la política unitària del Partit Comunista. El juliol de 1974 anuncia a París la formació de la Junta Democràtica d'Espanya, primera gran plataforma unitària a nivell de l'Estat.

Des del febrer del 1976 viu a Madrid, clandestinament.

SANTIAGO CARRILLO RECULL DE TEXTES

L'OPCIÓ PER LA DEMOCRÀCIA

L'opció per la democràcia és total, per avui i per demà, en el socialisme. Som el partit del socialisme i la democràcia. Aquí teniu, com a prova, el nostre programa aprovat per unanimitat; aquí teniu, i això encara té més valor, la nostra història. Si en aquest país hi ha un partit que no ha parat ni un minut de lluitar contra la dictadura, que ha ofrenat més víctimes a aquesta lluita, ha estat el nostre.

UN PARTIT DE MASSES

El Partit Comunista és avui una força indubtable en la vida social i política. I en la cultura del país. I ens proposem fermament de vitalitzar la nostra presència a través d'una acció inspirada en la necessitat de canvi.

Però per aconseguir-ho cal agrupar als nostres rengles, ja des d'ara, tots els treballadors que ens veuen com els seus defensors, els intel·lectuals i universitaris que aspiren a una cultura alliberada de prohibicions, tots els homes i dones que aspiren al socialisme en la democràcia.

Però això ens hem proposat de transformar-nos en un partit amb més de tres-cents mils membres en el propers mesos. Aquesta és la nostra resposta, i serà la resposta dels treballadors, a l'intent d'excloure i marginar el Partit Comunista.

De "Por un partido de masas", Mundo Obrero del 17-3-76

SOCIALISME EN LLIBERTAT

Nosaltres, els comunistes espanyols i japonesos, com els italians, francesos, britànics i altres, lluitem per una societat socialista pluripartidista, democràtica, amb ple respecte dels drets humans i de totes les llibertats, compresa la religiosa.

Per una societat socialista en què la paraula decisiva correspongui al poble, a través del sufragi universal, i on el govern dimiteixi i sigui substituït per un altre si els electors li retiren la seva confiança.

Per un Estat democràtic i socialista laic, sense filosofia oficial, on la lluita d'idees, la cultura, la ciència siguin lliures i no trobin traves en la seva tasca creadora.

Una societat socialista on els poders estiguin dividits, on no sigui un grup reduït d'homes el que s'encarregui de decidir, de fer la felicitat del poble; la felicitat del poble ha de ser obra dels treballadors, del poble mateix i del conjunt de partits i organitzacions que gaudeixin de la seva confiança en un moment o altre.

Discurs davant dels companys japonesos durant una visita al Japó per invitació del PC japonès, març de 1976. Publicat a Nuestra Bandera n° 84, març-abril 1976

COM SUPERAR LA CRISI ECONÒMICA?

Cap espanyol assenyant hauria d'oblidar que, sota aquests jocs pseudodemocràtics del poder (es refereix al referèndum passat), en què es nega el pa i la sal als veritables demòcrates, hi ha subjacent una situació econòmica susceptible de degenerar en catàstrofe. I aquesta situació no la poden resoldre els franquistes "en família". Sense la participació dels partits obrers i democràtics i dels sindicats —els de veritat, no aquests tinglados verticals— no serà possible ni esbossar un projecte de solució de la crisi econòmica.

"La abstención, única salida que el gobierno nos deja a la ciudadanía", Mundo Obrero, 4-12-76

RECONCILIACIÓ

Nosaltres comunistes insistim en una cosa que ja hem dit: no neguem a ningú, sigui el que sigui el seu passat, estigui a l'esquerra o a la dreta, el dret de participar en la victòria democràtica i en l'administració del futur règim democràtic.

"El camino que propone la Junta es el único que puede conducir a un cambio sin violencias sangrientas". Nuestra Bandera, n° 79-80, marzo-junio 1975

DISCUSSIÓ LLIURE

Insistim, com a conclusió, en la necessitat de fomentar una circulació d'idees més gran, una discussió més ampla, un esperit més audaç i ofensiu de part de les forces teòriques comunistes, la qual cosa comporta el diàleg, la polèmica, el contrast amb altres posicions, i la superació de tabús paralitzants.

La lucha por el socialismo hoy, junio 1968

La decisió del TOP de processar i retenir a la presó Santiago Carrillo i altres dirigents del PCE, detinguts el passat dia 22, ha causat profunda emoció dins i fora d'Espanya.

Aquesta mesura introdueix un viratge substancial en la situació política del país i amenaça amb frustrar les esperances democràtiques dels pobles d'Espanya.

L'empresonament de Santiago Carrillo i els seus companys suposa la regació dels objectius que el president Suárez diu que persegueix i implica una utilització fraudulenta, per part del govern, dels resultats del recent referèndum.

Es evident que la immensa majoria dels espanyols que han votat "sí" o que s'han abstingut al referèndum, estan perquè s'acabi la repressió política, per la liquidació del TOP, per l'amnistia total, per la llibertat per a tots els partits polítics, que és una condició fonamental de la democràcia.

El processament i la permanència a la presó de Santiago Carrillo signifiquen que el govern persisteix en la seva actitud discriminatoria envers els comunistes i altres tendències polítiques, en la seva decisió d'imposar unilateralment canvis de faciana que mantinguin el monopoli del poder per les mateixes for-

ces que el retenen, des de fa 40 anys.

Aquesta decisió bloqueja l'anunciada negociació entre el GOERRA i l'OPOSICIÓ i pot liquidar el clima de diàleg establert darrerament. És impossible seure a negociar un pla que comprèn, com a punts essencials, el reconeixement de la igualtat i la llibertat per a tots els partits i l'acabament de la repressió, quan són a la presó els representants del PCE a la comissió encarregada de negociar amb el govern.

La detenció i processament de Santiago Carrillo i els seus companys adquireix major gravetat encara si hom té en compte que no respon a una acció fortuïta de l'aparell repressiu, sino a disposicions acordades i fetes públiques pel govern després de la conferència de premsa que va donar a Madrid el Secretari General del PCE. I, sobretot, si hom considera que aquest mateix aparell repressiu governamental es mostra incapaç de descobrir els segrestadors del senyor Oriol Urquijo i d'acabar, amb les accions dels "Guerrillers de Cristo Rey" i altres grups terroristes reaccionaris.

La llibertat de Santiago Carrillo i els seus companys, la legalització dels partits i sindicats sense discriminació de cap mena, constitueixen una premissa i una exigència del procés de democratització

del país, que ha de culminar en eleccions lliures a unes Corts Constituents que siguin l'expressió autèntica de la sobirania popular.

La discriminació que el govern intenta establir contra els comunistes és la regació mateixa de la democràcia. Aporta, en una mesura igual, contra les forces democràtiques, especialment contra els qui reivindiquen les llibertats nacionals de Catalunya, Euzkadi i Galícia; i tendeix a mantenir la classe obrera sotmesa a l'explotació i al domini del gran capital, consubstancials al règim franquista.

Aconseguir la llibertat de Santiago Carrillo i els seus companys constitueix, per tant, un objectiu prioritari per als treballadors i demòcrates de Catalunya, per tots els que han fet seva la consigna de "Llibertat, Amnistia i Estatut d'Autonomia" llançada per l'Assemblea de Catalunya, que personifica les aspiracions immediates del nostre poble.

El Comitè Executiu del PSUC expressa el seu agraïment a tots els que han manifestat la seva protesta contra la detenció del Secretari General i altres dirigents del PCE i els crida a intensificar i estendre la mobilització que ha d'imposar que els posin en llibertat. Saludem especialment la iniciativa sorgida a Barcelona de crear a tot arreu "Comissions Ciutadanes Unitàries pro-Llibertat de Santiago Carrillo" que promouguin assemblees, peticions a les autoritats, mitjans, manifestacions i altres formes d'acció pacífica fins aconseguir la llibertat de Santiago Carrillo i els seus companys i l'amnistia total indispensable perquè no es malmeti el procés que ha de menar a la democràcia.

Aquesta lluita, que guanya proporcions de masses a tot Espanya, compta amb el suport actiu de l'opinió pública internacional, que considera el dret de Santiago Carrillo a viure al seu país i la legalització del PCE com proves decisives de la sinceritat dels propòsits democràtics que el govern diu que persegueix.

El Comitè Executiu del PSUC crida els comunistes catalans a desoïegar la màxima iniciativa en la gran batalla per la llibertat de Santiago Carrillo i els seus companys, que ha de menar a la legalització del PCE i del PSUC, a l'amnistia total i a l'establiment de les llibertats indiscriminades que han de precedir la consulta electoral i que comprenen la recuperació de l'Estatut del 32 i de les institucions catalanes.

Barcelona, 27 de desembre de 1976
El Comitè Executiu del Partit Socialista Unificat